

Resum

CARLO SCARPA: L'ABSTRACCIÓ COM ARGUMENT DEL SUBLIME

La hipòtesi d'aquesta investigació és la utilització de l'abstracció com argument del que és excepcional en l'arquitectura, que a través d'ell es vincula a tendències artístiques d'avantguarda. Al·ludeix a l'essència, en una actitud filosòfica pròxima a la fenomenologia moderna, que es tradueix en acendrament, mitjançant l'aplicació de la geometria. El mecanisme de l'abstracció, aplicat a la metodologia creativa, de l'art, l'arquitectura o el disseny, consisteix en una primera descomposició en els seus elements fonamentals, que permetre recompondre el conjunt, transgredint a vegades l'orde original, per a obtenir un nou orde en el qual les parts compositives es poden llegir en certa autonomia. El resultat de l'abstracció és per tant una recomposició que es tradueix en acendrament, que permet despullar el conjunt inicial de la unitat, que amagava els seus elements propis.

Dominar aquest concepte permet als mestres avanços en l'espai arquitectònic, des de la ruptura de la caixa de Frank Lloyd Wright, a les teories Neoplasticistes de Theo van Doesburg, passant per les teories de Le Corbusier. En aquest aportament em semblava equànime i apropiat reconèixer la llavor de Carlo Scarpa. La seua obra transmet una emoció que va més enllà de la bellesa, superant la magnitud de l'escala. La seua intenció va ser sempre fugir de la mediocritat i superar la bellesa coneguda, però ¿Com s'aconsegueix superar la bellesa coneguda? Aquesta investigació pretén demostrar la utilització del mecanisme de l'abstracció per a aquest fi. L'objectiu és per tant, vincular la seua metodologia projectual als mecanismes elementals de l'abstracció.

Al mateix temps que fugir del figuratiu, no rebutja l'ornamental, a través d'una depurada geometria que encaixa en els preceptes de l'arquitectura moderna, mantenint-se en el ranc del decorós. La capacitat d'anàlisi i de deducció de l'essència del dissenyat li permet intervenir en restauracions arquitectòniques precursors i tractar el tema Museogràfic amb exquisita sensibilitat. Cadascuna de les solucions s'estudia amb minuciositat, amb l'objectiu de realçar les qualitats, tant de l'obra arquitectònica, com de la peça d'art a exposar. Existeix puix una doble lectura en aquesta investigació. Per un costat el mateix concepte de l'abstracte i per altre, l'aplicació del mateix a l'obra de Carlo Scarpa amb l'objectiu de transcendir la bellesa.